

Szakmai életút értékelése

1981. szeptembere óta tanítok a jelenlegi iskolámban, a Nyíregyházi SZC Inczédy György Szakgimnáziuma, Szakközépiskolája és Kollégiuma falai között. Eredeti gépész végzettségemhez illeszkedve (amelyet az akkori Nyíregyházi Mezőgazdasági Főiskolán szereztem) eleinte fémipari műszaki alapozó és szakmai tantárgyakat tanítottam különböző szakmákban.

A tanításhoz természetesen szükség volt a tanári végzettség is, amelyet 1982-ben Budapestre, a Bánki Donát Gépipari Műszaki Főiskolára való jelentkezésemmel kívántam teljesíteni. Sajnos, közbejött a katonaság, ahonnan nem engedtek ki a vizsgák idejére sem, így leszerelésem után, 1984-ben, az újbóli munkába állásommal előről kellett kezdenem ezt a képzést, és két év múlva, 1986 júniusában megszereztem a műszaki tanári végzettséget.

Időközben a számítástechnika, illetve az informatika terjedésével, illetve az oktatásba való beillesztésével, az informatika (akkoriban még számítástechnika) tantárgy tanítását is felvállaltam. Tettem ezt azért, mert már a korábbi tanulmányaim alatt is érdekelt ez a téma, és fakultatív tárgyként programozással kezdtem el foglalkozni. A szakirányú ismeretek elsajátítása érdekében a korábbi főiskolámon (Nyíregyházi Mezőgazdasági Főiskola) számítástechnikai szaküzem-mérnöki szakra iratkoztam be, amely képzés végén 1994-ben újabb főiskolai diplomát szereztem. Elsősorban ez tette lehetővé, hogy komoly alapokra helyezhessem az iskolám informatikai oktatását.

Később felmerült az igény az intézetünkben a szakmunkásképzés melletti szakközépiskolai osztályok indítására. Az informatikai terület előre törését figyelve informatika tagozatos osztályok indítására kértünk és kaptunk engedélyt. Rám várt a feladat e szakmai irány részleteinek kidolgozására. Lehetőségem adódott ellátogatni Győrbe, ahol a Jedlik Ányos Gépipari és Informatikai Középiskola tanárai szívesen fogadtak, és bemutatták a Világbanki keretek között folyó munkájukat. Ők szerencsés helyzetben voltak, mert a hardveres irányultságú képzés eszközigényét az akkori Matáv biztosította számukra, és a végzett tanulók elhelyezkedésben is segítséget nyújtott. Ezzel főleg hardveres területen neveltek ki maguknak szakembereket. Viszont a képzésnek volt egy szoftveres változatú kimenete is (ún. „B” komponens), amit adaptáltam a saját iskolám viszonyaira. Kidolgoztam azt a helyi tantervet, és a Worldbank Project Informatikai tankönyvsorozatához illeszkedő tananyagot, amely alapján az 1997/98-as tanévben az első két informatikai szakközépiskolai osztály megkezdhette a tanulmányait.

A tananyagszerkezet kialakításán túl meg kellett teremtenem a hardveres feltételeket is, ami azt jelentette, hogy a korábbi számítástechnikai tanterem Commodore 64 és C+/4 számítógépeit fel kellett váltani korszerűbb, PC kategóriájú eszközökre. Az első számítógépterem a szakmunkások részére még HT 1080Z, Videoton TV-computer és Commodore mikroszámítógépekkel volt berendezve. Ezt hamarosan követte az első PC kategóriájú gép, majd egy komplett PC-s szaktanterem. A szaktantermek és az informatika szertárak számítógépasztalai egyedi tervezésűek és gyártásúak, az igényeinkhez igazodva készítettük el azokat a tanműhelyünkben. Ezzel párhuzamosan meg kellett terveznem egy belső tantermi hálózatot is. A viszonylag szűkre szabott költségek mellett sikerült

kialakítanom egy Novell 3.11-es operációs rendszert futtató szerver vezérelte számítógépes hálózatot, 16 kliens géppel. Sajnos, minden gép teljes értékű kiépítésére nem volt anyagi fedezet, ezért a diákok terminálként üzemeltetve azokat, a központi szerveren érték el a programokat. Később lehetőség nyílt a bővítésre, így ezután már önálló gépként is tudtak üzemelni a számítógépek. Ekkor még DOS operációs rendszerre telepített MS Windows 3.1 felület biztosította a legkorszerűbb szoftverek futtatását, a MS Word 2.0 és MS Excel 4.0 szövegszerkesztő és táblázatkezelő programokat. Ehhez társult még a gépészek AutoCAD programja, és még néhány kisebb segédprogram. Mindezek az alkalmazások gépenként a már hihetetlenül kicsi 40 MB háttértáron zsúfolódtak össze úgy, hogy még a tanulóknak is maradt egy kevéske hely a saját munkájuk elmentésére! Ezeket az eszközöket később fokozatos bővítések tették még jobban használhatóbbakká. A továbbiakban az évek során újabb szaktantermek kialakítására is sor került. Jelenleg öt számítógépes termünk van az iskolában, és további kettő a kollégiumban. Ez utóbbiak nappal az oktatást, délután pedig a kollégista diákok munkáját és kikapcsolódását segítik. Legújabb fejlesztési eredményként pedig már vezeték nélküli hálózaton is biztosított az internethez való csatlakozás.

Külső szemlélő számára is nyilvánvaló, hogy a gépek és a hálózat hardveres és szoftveres karbantartása, adminisztrálása elég sok időt vett igénybe. Akkoriban elvárás volt, hogy az informatika tanár lássa el a rendszergazdai feladatokat is. Ez egy idő után már nem volt tartható, de ahogy szaporodtak a géptermekek, sikerült függetlenített rendszergazdai állást létesíteni, így azóta ez a teher már nem az én vállamon nyugszik. Tanítás mellett nem is lehetne karbantartani a jelenlegi hét géptermet, amelyből az egyik a rendszergazdai képzés laborszerű gépterme, tehát nem az alapképzést szolgálja.

Ugyanis időközben az érettségizettek számára különböző szakmákban továbbtanulási lehetőséget biztosítottunk. Először a kiadványszerkesztő, majd a multimédiafejlesztő képzést indítottuk be. Sajnos, az OKJ átalakulásával mindkettő fokozatosan kikerült a nappali rendszerű képzésből. Ezt követte a webmester, és jelenleg pedig a rendszerinformatikus képzésen belül az informatikai rendszerüzemeltető (OKJ 54 481 06) szakma tanítása. Ez utóbbit a CISCO Akadémia akkreditált képzési helyeként végezzük, ami azt jelenti, hogy a végzett tanulók az OKJ szakmai bizonyítvány mellé egy megfelelő színvonal elérése esetén nemzetközileg is elismert oklevelet kaphatnak. Ezek az átalakulások folyamatos alkalmazkodást kívántak részünkről, amely során főleg önképzésre támaszkodva tudtunk megfelelni a követelményeknek.

Az informatikai terület fejlődésével párhuzamosan folyamatosan álltam át a gépésztől az informatikai vonalra, így a szakmunkások óráin túl már a szakközépiskolai képzés informatikai szakmai részének lettem a fő irányítója. A megnövekedett informatikai óraszámok újabb tanárokat igényeltek, így 1997/98-as tanév indításakor megalakult az informatikai munkaközösség, amelynek vezetőjévé választottak. Egy időben ez a közösség kettévált, mert a közismereti és a szakmai vonal különböző képzési területei ezt kívánták, de az újabb változások hatására mára már újra eggyé olvadt a két terület, melynek továbbra is a munkaközösség-vezetője maradtam.

Időközben a szakmai érdeklődésem, és a középiskolai osztályokban tanító tanárok képzettségi követelményei miatt elvégeztem Debrecenben a Kossuth Lajos Tudományegyetemen (ma

Debreceni Egyetem) a középiskolai informatika tanári szakot is. Talán itt fejlődtem a legtöbbet, hiszen kiváló tanárok adták át tudásukat, és újabb oldalról bővítették, fejlesztették bennem az informatikai szemléletet. Az egyetem informatika szakos tanári diplomáját 2001. júniusában vehettem át. Ezután még a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Közoktatási vezető végzettségét szereztem meg 2006-ban, amellyel pedagógus szakvizsga is társult. Úgy érzem, a többféle iskola, ahol a tanulmányaimat végeztem, sokrétű tudással látott el, és olyan képességeket fejlesztett ki bennem, amelyek meghatározóak a tanári pályán. Ehhez társult a személyes érdeklődésemből fakadó kíváncsiság néhány informatikai terület iránt. Így bátran mondhatom, hogy kellő szakmai alappal rendelkezem az egyre gyorsabban változó ismeretanyag rendszerezéséhez, szelektálásához, és a megszerzett tudás diákok és kollégák számára történő átadásához. De a tanulás soha nem állhat meg, az iskolák elvégzésével nem zárulhat le.

A tanári munkám során több kisebb tanfolyamon, illetve továbbképzésen is részt vettem. Ezek között jellegüket tekintve a következők voltak:

- szakmai konferenciák (Info Éra, Multimédia az oktatásban),
- értekezletek (Sulinet Digitális Tudásbázis projekt),
- módszertani fejlődést biztosító (Informatika tanárok módszertani továbbképzése – Miskolc, 1998; „A tehetségek egyéni fejlesztésének programja” – 30 órás),
- új szakmai ismereteket adó („Középiskolai pedagógusok képzése közép- és emeltszintű érettségi vizsgáztatásra - Informatika” – 30 órás, „Internet a közoktatásban vezető oktatói” tanfolyam, 3Dképzés),
- illetve idegen nyelv (Szakmai tanárok angol nyelvi képzése, Kecskemét, 1999.; angol nyelvvizsga)

Igyekeztem azokra a helyekre eljutni, ahol új ismeretekre tehettem szert. Ennek főleg az volt az oka, hogy az informatika területén állandó a változás, és az oktatásnak ezek elé kell mennie, hogy mire a tanulók kikerülnek a padokból, piacképes tudással rendelkezzenek. Ha nem volt lehetőség ilyen irányú részvételre, akkor könyvekből, szakfolyóiratokból, illetve néhány éve már az interneten megtalálható információhalmazból próbáltam kiszűrni a számomra hasznosítható ismereteket. A felhalmozott tapasztalatok természetesen nem öncélúak, nagyon sokat hasznosítottam a munkámban, illetve adtam tovább kollégáimnak. Számomra, és az iskolám számára is, egyik konkrét ismerethasznosítás a pályázatok elkészítésében jelentkezett.

Számtalan pályázat írásában vettem részt, melyek eredményeként sikerült az iskolánk informatikai eszközparkját, és egyéb tanszerellátását bővíteni. A pályázatok között voltak egyéni, és iskolai közösséget érintők is. Az egyéni pályázatok főleg módszertani jellegűek voltak, az iskolaiak pedig az eszközellátást célozták meg. Egyik legkiemelkedőbb eredményként könyvelem el a HP által kiírt pályázatot, amelyben egy Alpha processzoros Digital webszervert nyertünk (1998.). Ez azért volt nagy eredmény, mert országos szinten mindössze két iskolát támogattak ilyen módon. Sőt, később újra pályázhattunk hasonló eszközért, és második alkalommal is nyertesek lehettünk (2003.). A két szerver egyike webszerverként lett üzembe állítva, amelyen az iskolánk honlapja is üzemelt, amelyet kísérleti jelleggel készítettem el. A másik gép a rendszergazda tanulók képzését szolgálta.

A különböző tantervváltozások helyi igényekhez való alakítása mindig központi kérdést jelentett számomra, hiszen az informatika munkaközösség vezetője lévén állandó tartalmi változásokat igényelt a pedagógiai programunk, illetve a helyi tantervünk módosítása, vagy teljes átdolgozása. Ebbe a folyamatba már elég korán alkalmam volt bekapcsolódni, hiszen a NAT kialakításakor is jelen voltam Budapesten az akkori alulról jövő kezdeményezés résztvevőjeként. Később már megfordult a folyamat, a központi irányítás vette kézbe a NAT-tal kapcsolatos teendőket. Időben ezután következett a már említett Világbanki tantervi modell helyi adaptálása. Ami pedig az utóbbi évek folyamatos tantervváltását illeti, állandó munkával lát el bennünket a változó előírásoknak való megfelelés, valamint az OKJ folyamatos átalakulása.

Az iskola egyes alapidokumentumainak készítésében évek óta részt veszek. Az intézet vezetésébe való belátás elmélyítéséhez a közoktatási vezető képzéskor szerzett ismereteket kamatoztattam, ahol diplomamunkám témájaként a helyi tantervek készítésének témáját választottam, amelyben fel tudtam használni az évek óta összegyűjtött tapasztalataimat. Természetesen visszafelé is igaz a dolog, hogy az ott tanultak gyakorlatban való alkalmazása is sokat segített és segít most is a napi feladatok elvégzésében.

Az iskolámban már a kezdetek óta benne vagyok az órarendkészítő tanári csoportban. Eleinte nagy táblákon, gombostűvel felszurkált papírcetlis módszerrel készült az iskolánk órarendje. Ez könnyű tévesztést jelentett egy kicsiny figyelmetlenség esetén is, és nehézkes volt a hibakeresés. Nem beszélve arról, hogy utána még papíralapon is meg kellett jeleníteni az eredményt, ami hosszas másolás eredményeként született, gyakran újabb tévesztésekkel. Amikor a számítógépek elterjedése lehetővé tette, több órarendkészítő programot kipróbálva egyet alkalmasnak találtam a mi viszonyaink közötti felhasználásra. Jeleztem ezt az iskola vezetőségének is, akik beleegyeztek abba, hogy egy kollégámmal együtt, a hagyományos csapattal párhuzamosan készítsük el az esedékes tanévben az órarendet. Mi ketten sokkal hamarabb készültünk el, és hiba nélkül, mint a hagyományos módszerrel dolgozók. Azóta is ez a felállás, azzal a különbséggel, hogy már nincs szükség a másik csapatra, ketten megoldjuk a feladatot. A nehézséget jelzi, hogy volt olyan tanév, amikor több, mint száz tanár és szakoktató tanított kétezer diákot... Jelenleg majd felére csökkent a diákok létszáma, de ennek fő oka a képzés váltóhetes megszűnése, azaz, már nem az egy hét tanulás, és egy hét gyakorlat a képzési forma. Most a legnagyobb gondot a TISZK központi tanműhelyének leterhelése jelenti, mivel több iskolához kell igazodni, és nincs saját tanműhelyünk. Továbbá, a folyamatos tantervváltások szülnék nehézségeket a töredékórákra lebontott szakmai tárgyak megjelenésével, valamint a gyakorlati képzés lehetetlen időbeosztásának előírásával. A kollégák egyéni kérései közül csak azokat tudjuk garantálni, amelyek kikerülhetetlenek, például a továbbtanulási napok felszabadítása.

Az eltelt évek alatt több olyan megbízást is kaptam, amelyek a szakmai munkám eredményességének, elismerésének is tekinthetők. Ezek helyi iskolai, városi és megyei szintűek voltak. Rendszeresen láttam el középszintű érettségi vizsgákon javítótanári és kérdezőtanári feladatokat, emelt szinten dolgozatjavítást végeztem. Tanulmányi versenyek elnökeként, kompetenciamérések minőségbiztosítójaként több intézetnél képviseltem a szakmai irányítást. A Megyei Pedagógiai Intézet felkérése alapján évekig voltam a

középiskolai informatika oktatás szaktanácsadója, és ebben a minőségben tartottam tanévindító tájékoztatókat a megye informatika tantárgyát oktató kollégáknak.

Az informatika tanárok országos egyesülete, az ISzE munkája is közel került hozzám egy néhány éven keresztül, így rálátásom volt a hasonló képzéseket végző iskolák gondjaira, illetve azok megoldására. Az információkat főleg az Info Éra konferenciákon sikerült kicserélni a kollégákkal, melyeknek mondhatni évtizedek óta résztvevője vagyok. Eleinte két fővel képviseltettük magunkat az iskolámból, de az anyagi lehetőségek egyre inkább szűkösebbek lettek, így idővel már csak én vettem részt ezeken. Sajnos, az utóbbi néhány évben már egyáltalán nem támogatták a háromnapos rendezvény részvételi költségét, ezt saját magam finanszíroztam. Ennek ellenére soha nem mondtam le a részvételt, mert ezt a fórumot tartom a legjobbnak arra, hogy sokrétű, aktuális ismeretekkel gazdagodhassak. A nagyobbik baj, hogy ezeken a napokon az iskolai óráim helyettesítése sem volt megoldható hivatalos úton, a kollégák szívességi helyettesítése tette lehetővé a részvételemet. Talán most változás történhet, mert tavaly már támogatást kaptam a Szakképzési Centrumtól. Betudható ez annak, hogy újabb sikeres pályázatot készítettem az SZC nevében, és ezzel kapcsolatos előadást is tartottam a konferencián. Sőt, a következő konferencián való részvétel támogatására is ígéretet kaptam. Erre a közelgő eseményre (minden év november végén kerülnek megrendezésre) újabb előadással készülök. De ott én is megtalálom a szekcióülések bőségében válogatva a saját érdeklődésemnek megfelelő információkat. Az Info Éra konferenciái évek óta magas színvonalon megrendezett események, amelyeket pedagógus továbbképzéssel is egybekötnek.

A tanítási évek alatt kiemelt figyelmet szenteltem néhány konkrét témának. Ilyen például az elektronikus tankönyvek kialakításának és használatának lehetőségei. Jómagam is készítettem ilyet, amely a diákok felkészülését segítette, hiszen éppen az informatika az a terület, amely a gyors változás, illetve a lassú nyomdai átfutás miatt lehetetlenné teszi a nyomdai úton előállított tankönyvek esetén a naprakész ismeretek követését. Ezért mindenki által hozzáférhető tárhelyen, webes felületen használható rendszert fejlesztettem ki. Az eredeti elképzeléssel egy, még viszonylag statikus rendszert sikerült kialakítani, ami több évig volt használható. Később az internet, és a hálózatok fejlődése is átalakításra ösztönzött. Ezért kidolgoztam egy modul rendszerre épülő tananyagtartalom elrendezést, amiről az egyik szakdolgozatom is szólt. Nem sokkal később ezt láttam viszont a sulinetes digitális tartalomszolgáltatásban. Kielemezve azt a rendszert, kicsit bonyolultnak tartottam, de némelyik eleme kevés átdolgozással használhatónak bizonyult a saját elképzelésemben illeszkedve. Jelenleg új alapokra próbálom helyezni a modul rendszerű tananyagomat, amely többfunkciós voltával mind a diákok tanulásában, mind a tanároknak a tanórákra való felkészülésében, illetve azok megtartásában segítséget nyújthat. A rendszer rugalmasra tervezett, könnyen alakítható, és bővíthető. A „rég” elektronikus modul segédletem és ezen új elvek szerint szerveződő segédlet egyes elemeit kibővítve néhány témában témakör összefoglaló jegyzetet is készítettem, amely az elektronikus formától függetlenül is használható a diákok számára.

Egy másik érdeklődési témám a robotika. Az egyik Info ÉRA konferencián fertőződtem meg ezzel a területtel, ahol LEGO elemekből összeállított robotok programozása volt az egyik szekció témája. Iskolánkban korábban a szerszámkészítő szakma képzése által kapcsolatban

álltunk a LEGO gyárral, de már eme képzés beindítása előtt néhány évvel megkerestem őket, hogy valamilyen módon tudnák-e támogatni az intézetünket, hogy egy robot készlethez hozzá tudjunk jutni. Azt mondták, hogy így közvetlenül ez nem megy, de az iskolai alapítványon keresztül az alapítvány támogatása címén finanszírozni tudják a vásárlást. Ezt sikerült is megoldani. Egy készlet még nem készlet, úgyhogy az iskolavezetést megkönyvékezve azt sikerült elérnem, hogy az éppen akkor lecserélt számítógéppark kiadásából kapjak valamennyi összeget, ami így újabb két készlet vásárlását tette lehetővé. Jelenleg is ez a három robotépítő készlet áll rendelkezésünkre. Sajnos, már egyes részei cserét igényelnének, de manapság egyre nehezebb ezek pótlására anyagi támogatást szerezni. (Egy készlet 100 ezer forint értékű.) Az eltelt évek azt bizonyítják, hogy a diákok részéről lenne igény a fejlesztésre, így elősegítve a tervezés, építés, és elsősorban az autonóm robotok programozásának elsajátítását. Büszke vagyok arra, hogy egyik volt diákomat sikerült annyira motiválni ebben a témában, hogy főiskolára jelentkezésének évében az ottani csapattal kijutott a kínai robotkupa világversenyre, ahonnan szép sikerekkel tértek haza.

A diákokkal való foglalkozás további területei számomra az osztályfőnöki tevékenység, és a mentorálás. Több szakmájú osztályban voltam már osztályfőnök, ahol a tanításon kívül eső problémákkal is törődnöm kellett. Mindig sikerült jó kapcsolatot teremteni a szülőkkel, és a már végzett diákok közül is sokan szívesen jönnek vissza beszámolni a sorsukról. A tanulás segítéséhez mentorprogramban is vettem már részt, néhány diákot támogatva a céljaik elérésében. Mentorálást magasabb szinten is végeztem, mert több tanárszakos főiskolai hallgató külső gyakorlati tevékenységét irányítottam a képző intézet megbízásából.

Legújabb érdeklődési irányom az eredeti gépész szakmámat és az informatikát egyaránt érinti. A 3D nyomtatás utóbbi években történő világméretű fellendülése elérte az oktatást is. Sajnos, nem akármilyen eszközigenyes területről van szó. Szerencsére újabb pályázatokon sikerült indulni, és nyerni is. Az iskolám vezetősége és a fenntartónk partner volt a kezdeményezésemben, és segítettek az ötleteim megvalósítását. Először a FRE3DEE cég által egy-egy nyomtatóval támogatott néhány iskola közé kerültünk be, majd az amerikai General Electric pályázatán újabb nyomtatókhoz jutottunk hozzá. Ez utóbbit azért könyvelem el nagy sikernek, mert hazánkban csak négy (!) oktatási intézmény lett sikeres. Természetesen nem öncélú ennek a területnek a fejlesztése. Már több bemutatót és előadást tartottam a 3D nyomtatókkal kapcsolatban szerzett tapasztalatokról, és folyamatos a szervezés a társintézményeknek e programban való részvételét illetően. A lehetőségek még igen nagy távlatokat biztosítanak, ezért a mesterpedagógus cím megszerzésének központi témájának választottam a 3D nyomtatási technológiának az oktatásban való alkalmazását. Ennek a területnek még nincs hagyománya, így komoly innovatív munkát igényel a részletek kidolgozása és megvalósítása.

Az iskolában a tanítási munkán kívül még több más területen is tevékenykedek. Évek óta videofelvételekkel dokumentálom az iskolai eseményeket. Különböző ünnepségek, programok felvételei sorakoznak videokazettákon a polcomon. Korábban Iskolai Híradókat is készítettem, melyben magyar szakos kolléganő segítségével összeállított, diákok részvételével készült műsorokat osztályfőnöki órákon vetítettünk rendszeresen. Sajnos, az érdeklődési körök finanszírozása szinte teljesen megszűnt, így ez a forma is ennek a leépítésnek az áldozatává vált. Viszont a felvételeket egy iskolai archívumba jelenleg is készítem, igaz, már

nem kazettákon, hanem digitális formában. Különösen nagy sikere van a diáknapokon, illetve a szalagavatón készült felvételeknek, és később a tanulók is szívesen nézik vissza a szereplésüket.

Meg kell még említenem a sport területét is, ugyanis a katonaságból való leszerelés után az akkori MHSZ keretében éveken át lövészkört vezettem az iskolában. Légfegyveres és tűzfegyveres kategóriákban rendre képviseltettük magunkat a városi, és megyei versenyeken. Később, az MHSZ átalakulásával ez a sportkör, és a lőtér igénybe vételének lehetősége is megszűnt. Saját magam sportember lévén igyekszem karban tartani magam, és ha tehetem, különböző futóversenyeken mérem össze az erőnlétemet a hasonló korosztályú emberekkel, általában 5 és 10 km-es távokon.

Összességében úgy érzem, hasznos tagja vagyok a pedagógus társadalomnak, az iskolámnak, és a diákjaim számára is inkább példamutatással, mint szavakkal vagyok motiváló hatású. Tudom, hogy van még mit fejlődnöm, és javítanom, de állandó mozgatórugóm a szakmai kíváncsiság, és a tudás átadásának minél szélesebb skálájának megismerése. Úgy gondolom, hogy rész sikereket már elértem, amelyeket mások is elismertek, így kaphattam 1997. május 26.-án Nyíregyháza polgármesterétől Oktató-Nevelő munkáért kitüntetést. Később, 1999. október 1-től pedig tanácsosi címet adományoztak nekem, de az MHSZ-nél végzett munkámért is kaptam elismerést. Szakmai fejlődésem iránya adott, hiszen az informatika tudománya megállíthatatlanul változik, gyarapszik. Az ehhez való megfelelés folyamatos kihívásnak teszi ki az ezen a területen tanító tanárokat. Szeretem a kihívásokat.

Ha a négydimenziós tevékenységmodell alapján vizsgálom a fentebb vázolt szakmai életutamat, akkor az ott szereplő csoportosításban a tudatos szakmai fejlődés szerepelne az első helyen. Tanítási tevékenységemet akarva-akaratlanul átszötte az informatikai területből fakadó módszertani megújulás. Az új technikai eszközök megjelenése az oktatástechnológia változását indította el. Kezdő pedagógusként a tábla és a kréta mellett csak az írásvetítő, és a diavetítő segítette a tanár tanórai tevékenységét. Ritkábban filmvetítésre is volt lehetőség, amit később a videómagnó váltott fel. Ezután jelent meg a számítógép, a projektor, és az interaktív tábla. Ezeket az infokommunikációs eszközöket folyamatosan vontam be a szemléltetés tárházába, és dolgoztam ki rájuk a tananyag elsajátítását megkönnyítő tartalmakat. A folyamat ma sem állt le, csak átalakult. Manapság az interneten való online tananyagtartalmak jelentik a legfőbb információforrást. A sok kísérletezés során az állandó visszajelzésekből adódóan folyamatosan kellett átalakítani a már létrejött produktumokat, legyenek azok írásvetítő fóliák, vagy interaktív táblaképek. Folyamatos innovatív tevékenységgel építettem be a tanítási folyamatba az újonnan megjelenő eszközöket. Nem egyszer ezek használatának tapasztalatait „házi” tanfolyamon osztottam meg a kollégákkal. Ehhez gyakran a szakterületemből is ki kellett lépnem, és egyéb, főleg a közismereti tantárgyakat tanítókat is meg kellett győznöm az új eszközök hasznosságáról. A fejlesztés nem csak belülről jövő kezdeményezésként jelentkezett, hanem elvárás is volt, ezért igyekeztem elé menni ezeknek, és mire igényként jelentkezett valamilyen új eszköz alkalmazása, ahhoz már kellő tapasztalattal rendelkeztem. A diákság felé a tudásmegosztás leginkább a tankönyvek hiányából adódóan a tananyag valamilyen formában történő rögzítésében jelentkezett. Ez eleinte csak fénymásolt „házi jegyzet” volt, de manapság már különböző online módon elérhető formákban realizálódik. Csak úgy érhettem célt, ha

folyamatosan értékeltem a produktumok hasznosságát, és módosítottam azokat. Rugalmasan alakítottam át a változó követelményeknek megfelelően az immár főleg elektronikus hordozókon lévő tartalmakat, hiszen az informatika területén nehéz hagyományos módon követni a változásokat. Ez a folyamat még ma is tart. Az eddigi tapasztalatok nyomán egyre sikeresebb módszereket van alkalmam a munkámban hasznosítani.

Huszár István
okt.azon: 79523545894